

A sorozattal a biológiai fogorvoslás teljes területét szeretnénk bemutatni, részletesen kitérve az egyes tudományterületekre, az alternatív orvoslás kapcsolódási pontjaira, a legújabb diagnosztikus és terápiás ismeretekre. Célunk, hogy az érdeklődő olvasók és a szakemberek is pontos információkhoz jussanak, akár munkájukhoz, akár személyes problémájuk megoldásához várnak segítséget.

Mikrorendszereknek nevezzük a test azon körülhatárolt területeit, melyek a tapasztalatok és a mérési eredmények szerint megfelelnek az egész test, az egész szervezet vetületeinek. Ezek a területek a fej és egyes részei; az orr, az ajkak, a szájüreg, a nyelv, a hajas fejbőr (skalp), a fül, a kéz és a láb. Egy adott mikrorendszerben az emberi test mindig meghatározott rendszer szerint tükröződik.

Akupunktúrácsatornahálózat

Az akupunktúrácsatornák behálózják az egész szervezetet. A legtöbb szakkönyv ennek a hálózatnak csak egy részét említi, az úgynevezett főcsatornák lefutását. Azonban az akupunktúrácsatornák lefutása sokkal bonyolultabb; minden főcsatornához tartoznak felszíni és mély ágak, úgynevezett ín-izom csatornák, Luo-ágak és letérő csatornák.

Minden szájüregben lévő krónikus hatás az akupunktúrácsatornában lévő energia áramlását károsan befolyásolhatja. Ugyanakkor a folyamatok nem csak egy irányba működnek, hanem oda-vissza. Tehát a fej területén lévő, bizonytalan eredetű nyhe fájdalomak, bizsergések, nyilalások vagy krónikus erős fájdalomak hátterében gyakran az adott területhez tartozó, azon keresztülfutó akupunktúrácsatorna energiaáramlási zavara áll. Ez azt jelenti, hogy az egyes

akupunktúrácsatornák, vezetékek mentén kialakulhatnak energiapangásos területek, ahol a megrekedt energia – a „csi” – fájdalom képében jelentkezik. Ez az energiahiányos vagy energiabőséges pangásos fájdalom az akupunktúrácsatornák mentén bárhol jelentkezhet, de vannak ún. „kiemelt” területek, ahol nagyobb valószínűséggel fog fájni. Ezeket a kiemelt területeket az akupunktúrákönyvek részletesen leírják.

A klasszikus egésztest-akupunktúra Kínán kívüli terjedésének eredményeképpen új aku-

elektroakupunktúrával (EAV) – bebizonyosodott, hogy a fogak fúrásának és csiszolásának hatására a bőr meghatározott akupunktúráspontjain mérhető változások lépnek fel a bőr elektromos potenciáljában. Ezeket a változásokat rendszeresen és szabályszerűen meg lehetett figyelni, és ez tette lehetővé, hogy az egyes fogak és az akupunktúráspont viszonyát leírják. Így vált ismertté, hogy az adott fogak adott szervhez, illetve akupunktúrácsatornához tartoznak, és fordítva, a belső szerveknek is kapcsolatuk van a fogakkal. Az egyes belső szervi betegségeknél

Az orálakupunktúra mikrorendszere

A biológiai fogászat

Az akupunktúrácsatornák szájüregi kapcsolódásai

Szerv rendszerek	Szív-Vérkeringés	Léghemnyélvezési rendszer	Tüdő-Vestibél	Máj-Epe	Vese-Hólyag genitális org.	arc csont
Fülszervek terület	8	7	6	5	4	3
Fülszervek terület	8	7	6	5	4	3
Szerv rendszerek	Szív-Vérkeringés	Tüdő-Vestibél	Léghemnyélvezési rendszer	Máj-Epe	Vese-Hólyag genitális org.	állkapocs

punktúrácsatornák mentén kialakulhatnak energiapangásos területek, ahol a megrekedt energia – a „csi” – fájdalom képében jelentkezik. Ez az energiahiányos vagy energiabőséges pangásos fájdalom az akupunktúrácsatornák mentén bárhol jelentkezhet, de vannak ún. „kiemelt” területek, ahol nagyobb valószínűséggel fog fájni. Ezeket a kiemelt területeket az akupunktúrákönyvek részletesen leírják.

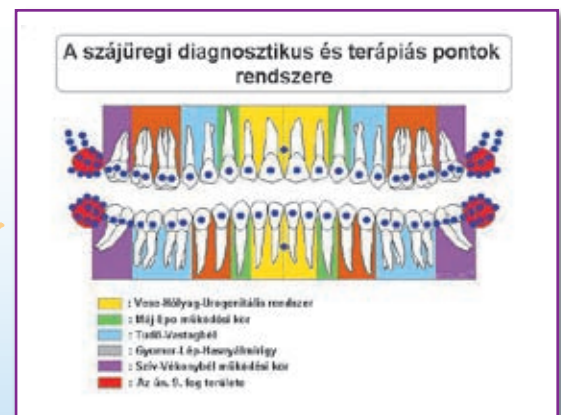
a fogágyban körülírt gyulladásos vagy degeneratív folyamatok léphetnek fel. A fogak, azok nyálkahártyája és környező tartószövetei – az ún. fogmeder vagy „fogágy” – funkcionális egységet képeznek, ez az odonton.

Az odonton energetikai egység, melynek ionizációs változásait – az áramerősséget (µA), a feszültséget (mV), az ellenállást – mérni és szabályozni lehet. Erre alkalmas készülékek a Voll- és Pitterling-típusú diagnosztikus és terápiás berendezéseknek.

szám). A kéz-, az orr-, a koponya-, illetve a szájüregi akupunktúra (orálakupunktúra) a kevésbé ismertek közé tartozik. A felsorolt mikroszisztémák közös lényege: az egész test vetülése térképszerűen, egy adott területre, vagyis a makrorendszer tükröződése a mikrorendszerben.

A fogak és a szervezet kölcsönös kapcsolatai

Voll és Kramer mutatták ki, hogy kölcsönös kapcsolat van a fogak és bizonyos szervek között. Bioelektromos mérési módszerrel – az ún. Voll-féle (ejtsd: fol)

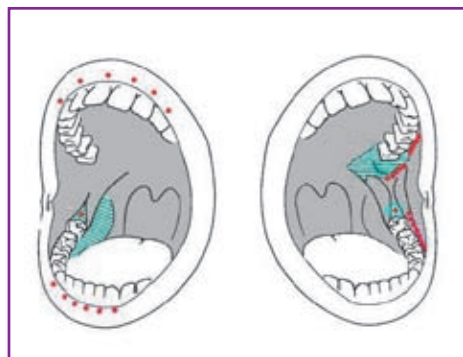
Gleditsch

Jochen Gleditsch fedezte fel az 1960-es évek végén, hogy ezek a területek nemcsak funkcionális egységek, hanem inger hatására aktiválódó akupunktúrási pontokat is tartalmaznak. Több mint 4000 betegen, 10 éven át folytatott kísérletsorozat eredményeképpen bebizonyosodott, hogy a speciális szájüregi pontokba adott mikroinjekciókkal gyors gyó-

kapcsolatai képezik a funkcionális kapcsolási rendszert. Ez a páros összekapcsolás az alapja a jin és jang csatornák kapcsolatának, illetve az ún. funkciós működési körök létrejöttének:

**szív – vékonybél, lép/
hasnyálmirigy – gyomor, tüdő – vastagbél, máj – epehólyag, vese – húgyhólyag.**

arco-nyia-melléküregekkel, testrészekkel, csigolyaszegmentekkel és érzékszervekkel stb.

Ugyanazon fogcsoportnak és a nekik megfelelő szájüregi akupunktúrapontoknak az egyes szervekkel és a testterületekkel meglévő kapcsolatai képezik a funkcionális kapcsolási rendszert.

Egyes esetekben a funkciós körökhez nagyon különböző szervek és működések kapcsolódnak, és ez a kapcsolat első látásra önkényesnek tűnik. Ez azonban megegyezik a hagyományos kínai akupunktúra „öt elemtanon” alapuló belgyógyászati diagnosztikájával.

Nézzük részletesebben az egyes belső

unktúra

1.

alappillérei

gyulást lehetett elérni igen egyszerűen. Mivel Gleditsch professzor fül-orr-gégész, elsősorban az arcüreggyulladások, a mandulagyulladások, az idegfájdalmak, a középfülgyulladások, a fejfájások kezelésével foglalkozott, de megfigyelte, hogy a kezelések eredményeképpen nemcsak az fül-orr-gége szakterület betegségei gyógyultak, hanem a betegek más, régebben fennálló tünetei is megoldódtak: például évek óta meglévő emésztési zavarok, székrekedés, gyomorproblémák, váll-csípő-térd panaszok, pszichés kórképek stb.

A funkcionális egység fogalma

A szájüregi akupunktúrási rendszer képezi az alapját, illetve részegységét a Voll-féle diagnosztikának, a biológiai fogorvoslásnak, a neurálterápiának, az elektroakupunktúrának stb. Diagnosztikus és terápiás rendszer, mely önálló és kiegészítő diagnózissal és terápiával is alkalmazható. Hozzájárul, hogy a beteget mint funkcionális egységet szemléljük.

Ugyanazon fogcsoportoknak és a nekik megfelelő szájakupunktúra-pontoknak az egyes szervekkel és a testterületekkel meglévő

A táblázatban az egyes funkciós körök szájüregi megfelelései láthatóak. A funkciós

körök a szervezet önszabályozó és regeneráló szervrendszerei, specifikus, kommunikációs, energetikai kapcsolatok, melyeknél a szájüregi pontok a szabályozó, bekapcsoló egységek. A megterhelések és diszfunkciók (elégtelen működések) egy-egy szabályozó körben jelennek meg.

Ez két új szempontot jelent a gyógykezelésben:

- A szájüregi nyálkahártya egyes területeinek érzékenysége, illetve folyamatai diagnosztikus értékűek.
- Szájüregi pontokon keresztül egésztest-akupunktúrát, illetve meridiánbefolyásolást lehet végezni.

Szájüregi vetület

Mind a négy szájüregi kvadránsban (jobb felső/bal felső/jobb alsó/bal alsó) a fenti öt funkciós kör kivétel. Minden állkapocsnyegyben öt olyan fogcsoport van, melyek jellemző kölcsönhatást mutatnak: metszők, szemfogak, kisírlók, őrlők és a bölcsességfogak. Ez az öt fogcsoport kölcsönös kapcsolatban áll a szervekkel és a test bizonyos területeivel. A fogak ily módon kapcsolatban vannak egy-egy nagyobb belső szervvel, egy-egy üreges belső szervvel,

szervek, szervrendszerek – akupunktúrási csatornák által közvetített – jelzéseinek főbb kisugárzási területeit, fogakra, fogcsoportokra bontva. A fog megjelölés mindig a fogat és a hozzá tartozó fogágyat együtt jelenti.

A felső és az alsó metszőfogak Vese-húgyhólyag csatorna

Területek: belső szemzug, koponyatető, nyakszirt, gerinc két oldala, gerincizmok, fartáj, comb és az alsó lábszár hátulsó oldalának közepe, a lábfej külső oldala, talp, az alsó lábszár és a comb belső része, a kismenedece, a szegycsont és a kulcscsont közötti ízület.

Szerv: vese-hólyag, férfi-női nemi szervek.

Csigolyaszegmentum: ágyéki 2.3., farok 4.5., keresztcsont.

Fő végtagterületek: láb, térd hátsó része, csípő.

Tünetek: fájdalmak, gyulladások, izomműködési zavarok, bénulások a csatornák lefutása mentén, homloktáji fejfájás, merev és fájdalmas tarkó, fájdalom és mozgászavar a térdhajlatban, erőtlen alsó végtagok, lumbágó.

Szemfogak Máj-epe csatorna

Területek: halánték, tarkó, szemüreg, mellkas oldala, keresztcsont, csípőízület, az alsó végtag külső oldala, lábhat, az alsó végtag belső felszíne, combhajlat.

Szerv: máj, epevezeték, epehólyag.

Csigolyaszegmentum: háti 8.9.10.

Fő végtagterületek: láb, térd, csípő.

Tünetek: fájdalom, gyulladás a csatornák mentén, féloldali fejfájás, állkapocsfájdalom, mellkasfájdalom, csípőízületi megbetegedések, térd-comb fájdalom.

Felső kisörlők, alsó örlők Tüdő-vastagbél csatorna

Területek: a felső végtag belső-elülső felszíne, a csukló hüvelykujji része, a tenyér izmai, a hüvelykujj, a mutatóujj, az alkar háti oldala, a könyökhajlat és a felkar külső széle, a váll, a kulcscsont feletti árok közepe, az állkapocs.

Szerv: tüdő, vastagbél, vakbél.

Csigolyaszegmentum: nyaki 5.6.7., háti 2.3.4., ágyéki 4.5.

Fő végtagterületek: váll, könyök, kar, alkar-kéz külső oldal.

Tünetek: fájdalmak, gyulladások, izomfolyamatok a csatornák lefutása mentén, mellkas duzzadás-szorítás, váll-hát-fej fájdalom, fájdalom a kulcscsont feletti árokban, alsó-felső fogsor fájdalom, felső végtag oldalsó izmainak fájdalma, könyökfájdalom, fejfájás.

Felső örlők, alsó kisörlők Lép (hasnyálmirigy)-gyomorcsatorna

Területek: állkapocsszöglet, fül előtti terület, halánték felső része, homlokszöglet, járomcsont alsó széle, fejbiccentő izom, az alsó végtag elülső felszíne, a 2. lábujj, a nagylábujj belső oldala, az alsó végtag belső felszíne, ágyék.

Szerv: lép-(hasnyálmirigy), gyomor.

Csigolyaszegmentum: háti 11. 12., ágyéki 1.

Fő végtagterületek: térd elől kétoldalt.

Tünetek: duzzanat a fejen és a nyakon, arc-, állkapocsfájdalom, arcduzzanat, arcizmok görcsei, elferdült száj, szájzár, nehezített rágás, rágóízület-gyulladás, alsó végtagi keringési zavarok, izomgyengeség, idegbántalmak, mozgási nehézség, illetve fájdalom a lábszár elülső külső részén, a lábfejen, „kötőszöveti gyengeség”.

Felső és az alsó bölcsesség fogak Szív-vékonybél csatorna

Területek: a hónaljgödör közepe, a kar belső-hátsó oldala, a csukló, az 5. ujj, a kéz, az alkar oldalsó oldala, a lapocka, az állkapocsszöglet előtti terület, a járomcsont íve, a szem-

üreg külső széle.

Szerv: szív, patkóbél, vékonybél.

Csigolyaszegmentum: nyaki 8., háti 5.6.7., farok 1.2.3.

Végtagterületek: váll-könyök, a kéz-alkar oldala. Felső végtag fájdalma, alsó hát-, nyak-, váll-, kar- (a kar oldalsó része) fájdalom, herébe sugárzó fájdalom, fejfájás, az állkapocs alatti tájék és a nyak fájdalmas duzzanata, nyakferdülés.

Az orálakupunktúrás diagnosztika előnyei

Az irritált szájüregi akupunktúrapontokból adódó funkcionális diagnosztika lehetővé teszi az orvosnak, hogy egyéb diagnosztikai módszereit kiegészítse és feltérképezhesse a beteg állapotát, mikor is a hangsúly az egész betegen, annak teljes élettani-energetikai rendszerén van. Megállapíthatja, hogy a szájüregi folyamatok, a szájüregben lévő tömések, koronák, foggptlások okozhatnak-e egyéb testi tüneteket. Ha szükséges, betegét életvezetési tanácsokkal láthatja el (diéta, életmód, prevenció, pl. a máj-epehólyag funkciók körüli érintettségnél alkohol-, zsírtilalom, gyomor-lép gyengeségnél fehér-cukor-mentes étrend stb.).

A fogak és a száj nyálkahártyája a fogorvosok speciális működési területe. Még az olyan fogorvos számára is, aki nem foglalkozik akupunktúrával, fontos, hogy ismerje az egyes fogaknak és a szájüregi pontoknak a kölcsönös viszonyát a szervezettel. A mindennapi fogorvosi praxisban gyakoriak a makacs, több éve fennálló, eltűnő-kiújuló folyamatok, amelyekbe a beteg lassan beletörődik, beleszokik. A pontosan nem lokalizálható fájdalmakat a fogorvos fogeredetű fájdalomnak minősíti és a beteg sorban elvesztheti fogait, fogcsoportjait. A nyálkahártya-folyamatoknak pedig, mivel gyulladással és sorvadással járnak, szintén fogvesztés az eredménye.

A kapcsolatok ismerete segíti a fogorvost abban, hogy meg tudja ítélni a beteg funkcionális össz állapotát, másrészt számolni tud terápia esetleges „mellékhatásaival”. A pontokról és a kezelési lehetőségekről legközelebb.

● Dr. Csiszár Róbert

A cikksorozat korábbi számai a www.biodent.hu honlapon olvashatók, tanfolyamokra előzetes jelentkezés a www.biodent.hu honlapon, illetve levél cím: Med-System, 1072 Bp., Csányi u. 3.